

Ο αληθινός εργάτης του Ευαγγελίου

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Υπάρχουν εκείνοι που ζουν για το Ευαγγέλιο αλλά κι εκείνοι που ζουν από αυτό. Οι πρώτοι, ακολουθώντας τη σταυρική πορεία του Χριστού και των Αποστόλων, υπομένουν αγόγγυστα το μαρτύριο της συνειδήσεως, εγκαρτερούν στις θλίψεις και τους πειρασμούς “τον ονειδισμόν του Χριστού φέροντες” (βλ. Εβρ. 13,13).

Οι δεύτεροι συσχηματίζονται με τα πράγματα του κόσμου, κι ενώ έχουν “μόρφωση ευσέβειας”, αρνούνται τη δύναμή της με τις πράξεις τους (βλ. Α΄ Τιμ. 3,5).

β) Οι πρώτοι πληρώνουν ακριβά το τίμημα της πιστότητάς τους στην ευαγγελική αλήθεια και τη δικαιοσύνη του Θεού. Οι δεύτεροι καυχώνται αυτάρεσκα για τις γνώσεις τους και ταυτόχρονα χάνουν τη αλήθεια θεωρώντας ως μέσο “πορισμού την ευσέβειαν” (Α΄ Τιμ. 6, 5). Οι πρώτοι θεολογούν προσευχόμενοι με “συντετριμμένη και τεταπεινωμένη καρδιά” (Ψαλμ. 50, 19). Ενώ οι δεύτεροι αρέσκονται σε εμπαιθείς λογομαχίες, έριδες και μάχες νομικές. Οι πρώτοι ζουν για τους άλλους, ενώ οι δεύτεροι ζουν εις βάρος των άλλων.

γ) Ο αληθινός εργάτης του Ευαγγελίου πορεύεται τη στενή και τεθλιμμένη οδό που οδηγεί στην όντως ζωή και αγωνίζεται φιλότιμα κάτω από οποιεσδήποτε

κοινωνικές ή άλλες συνθήκες. Επειδή αντλεί τη δύναμή του από τον Θεό και εναποθέτει την ελπίδα του σε αυτόν, δεν μεγαλαυχεί και βρίσκεται πάντοτε σε πνευματική ετοιμότητα, για να αντιμετωπίσει τα “πεπυρωμένα βέλη του πονηρού”.

δ) Ένας τέτοιος αληθινός εργάτης στον αμπελώνα του Χριστού αναδείχθηκε ο Απόστολος Τιμόθεος, που η Εκκλησία τιμά στις 22 Ιανουαρίου. Ο Τιμόθεος καταγόταν από τα Λύστρα της Μικράς Ασίας και ήταν γιος ειδωλολάτρη και πιστής Ιουδαίας. Εξαιτίας της μητέρας του Ευνίκης αλλά και της γιαγιάς του Λωίδας μυήθηκε νωρίς στη χριστιανική πίστη και γνώρισε “από βρέφους τα ιερά γράμματα” (Β΄ Τιμ. 3,15). Τον βάπτισε ο Απόστολος Παύλος και τον είχε ως “αγαπητό του τέκνο”. Για να μη σκανδαλιστούν οι κάτοικοι της περιοχής εκείνης, που οι περισσότεροι ήταν Ιουδαίοι, και για να μπορεί να απευθύνεται και προς αυτούς, δέχθηκε και την περιτομή.

ε) Ο Απόστολος Τιμόθεος υπήρξε ο πιο στενός και έμπιστος συνεργάτης του Απ. Παύλου και τον ακολούθησε σε πολλές περιόδους. Συμπορεύτηκε μαζί του “στη διδασκαλία, στον τρόπο ζωής, στους σκοπούς, στη μακροθυμία, στην αγάπη, στην υπομονή, στους διωγμούς, στα παθήματα” (Β΄ Τιμ. 3, 10-11), “εδούλευσεν εις το ευαγγέλιον” και απέδειξε έμπρακτα την αξία του (Φιλ. 2, 22). Τον συναντούμε στη Φρυγία, στη Γαλατία, στη Μακεδονία, στους Φιλίππους, στη Θεσσαλονίκη, στη Βέροια, στην Αθήνα και στην Κόρινθο, στα Ιεροσόλυμα, στη Ρώμη και αλλού.

στ) Ορίστηκε από τον Απόστολο Παύλο επίσκοπος στην Έφεσο, όπου εργάστηκε τίμια για την άρτια οργάνωση της λατρευτικής και χριστιανικής ζωής, την αναίρεση των ετεροδιδασκάλων και την εμπέδωση της ειρήνης και ομόνοιας ανάμεσα στον λαό του Θεού. Εκεί αναφέρεται ότι συνάντησε και τον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο και έλαβε από αυτόν περίσσειμα χάρης, έμπνευση και πνευματικό πλουτισμό. Μετά την εξορία του Αγίου Ιωάννη στην Πάτμο, ο Τιμόθεος ποίμανε θεοφιλώς και με ζέουσα πίστη τους χριστιανούς. Είναι χαρακτηριστικό το τέλος του, που συνέβη όταν προσπάθησε να αποτρέψει μια ειδωλολατρική εορτή που κατέληγε σε όργια και φόνους.

ζ) Σύμφωνα με τον συναξαριστή: “Ταύτα βλέπων ο θείος Τιμόθεος, εθερμάνθη από το πυρ του θεϊκού ζήλου, και δεν υπέφερε τα τοιαύτα άτοπα. Αλλ’ εδίδασκεν αυτούς και επαρακίνηει να παύσουν από τας αταξίας ταύτας. Οι δε απάνθρωποι εκείνοι και θηριώδεις, κινηθέντες από μανίαν και θυμόν μεγάλον, εφόνευσαν τον του Κυρίου Απόστολον με τα ξύλα οπού είχαν εις τας χείρας των. Και έτζι ο μακάριος τελειωθείς, ενταφιάσθη από τους Χριστιανούς. Το δε Άγιον αυτού λείψανον ανεκομίσθη ύστερον και εφέρθη εις την Κωνσταντινούπολιν”. Οπότε, το τέλος του αληθινού εργάτου του Ευαγγελίου επισφραγίζεται με την “καλή ομολογία”, τη μαρτυρική θυσία και την είσοδο στην αιώνια ζωή.

Πηγή: makthes.gr